
*Halicországi Kormányzéki Tanács-
nok, és Kerületbeli Kapitány (E-
perjesi születésű) Kriebel János Úr
Levele Kazinczyhoz, Brzezsán, O-
ctóber' 26-dikán, 1817. Hunyadi Já-
nos' születése eránt.*

Látogatásképen a' Herczeg Lubomirski háznak egy régi kerti-kastélyában valék, 's ott egy nagy, rézbe-metszett 's selyemre nyomtatott Genealogiai-Táblája tűnt szemembe a' nagy tekintetben álló, régi Gróf *Krasinski* Lengyel Familiának, mellyen a' *Corvinuszok*' czímerét, a' hollót az arany gyűrűvel, 's a' *Corvin-Krasinski* nevezettel, egyszer'smind pedig, a' mi nekem még váratlanabb vala, a' Pannoniából Lengyelországba Konrád Mazóviai Herczeghez 1221 táján meghívott, és a' Lithvániaiak ellen Vezérnek rendelt *Wratislaus Corvin'* nevét sejtettem-meg.

Ez a' felfedezés nekem annál inkább látszott érdemleni figyelmemet, mivel Hunyadi János Kormányzó és Vajda, kit mi Magyarok a' *Corvinuszok*' sorában legelsőknek szoktunk tekinte-

ni, a' XV. százban élt, és így ifjabb korból való, mint a' kiket a' Lengyelföld Corvinuszoknak állít.

Elfoglaltam a' Birtokosok' engedelmevel ezt az 1722. datált Táblát, 's feltettem magamban, hogy a' Lengyel Irók' munkájikban minden rést fel fogok nyomozni, melly e' tárgyra világot vehet, hogy ezáltal az én tisztelt barátomnak venni óhajtott tudósításokat küldhessek.

A' Gróf Krasinski familiának e' Tábláján annyival inkább reménytettem, hogy a' Lengyel- és Magyarországi Corvinuszok' rokonsága eránt útba fogok vezetetni, mivel annak czifrázatjain mind Hunyadi Jánost a' Kormányzót, mind fiját Mátyás Királyt, feltaláltam.

Azonban e' rokonság' bizonyítása a' Táblán nem áll; 's csak egy Jacob Corvín Krasinski nagyon említve, a' ki, mint Praefectus nigrae legionis, Hunyadi Mátyás Királynak szolgálatjában állott, 's Magyarországból Lengyelországba viszatért.

A' mi ezen nyomozásaimban, Papróczinak Compilatióji közt, álmélkodásra ragadott, az az itt lelt állítás volt, hogy már a' Szent István Király' anyja is a' Corvinuszok közül vette eredetét, 's e' czímerrel élt, a' nélkül hogy ezen vélekedés bizonyságokkal támogatott volna; melly különben a' Magyarországi Történetek' Irójinak tanításaikkal, kik Szent István' anyját, Saroltát, az idősebb Gyula Erdélyi Fejedelem' leányának adják ki, ellenkezésben nagyon.

Azonban annak bizonyságául, hogy a' Pannoniából, az az Magyarországból Mazóviába megérkezett Vezér Wratisslaus Corvinus nevet viselt, 's czímerében a' hollót, ezen Irók között eggyenél több Konrád Mazóviai Herczegnek Varsóban 1224. költ Privilegiumát említik; midőn más felől tudva van a' Hisztóriából, hogy ez a' Herczeg ezen időtájban kívánta-fel a' szomszéd Tartományok' fegy-

veres lovasságát a' Prussziaiak' és Lithvániaiak' megalázására.

Ezek szerint a' Lengyel Irók azt állítják, hogy, sok idővel a' Hunyadi János' kora előtt, Lengyelországban több Corvinusz névvel élő familiák találtatának, kik e' Wratislaus Corvinustól vették származásokat, 's magokat a' Rómából Pannoniába átköltözött Corvinuszok' maradékának tartották, honjokban nagy tekintetben voltak, 's az Országnak legfényesbb méltóságaikban állottak, a' mint azt a' Corvín Krasinski 's más ezen törzsekből sarjadozott házak felől ma is mondhatni.

A' Krasinski familián kívül, a' mint azt a' Lengyel Czímerkönyvekből látnom lehet, több nemes házak is élnek a' hollós és arany gyűrűs czímerrel; ilyenek a' Bienkowski, Kochanowski, Młodnicki, Pawlocki, Piotrowski, Zamowiecki, Lengyel és némelly Lithvániai familiák: például, a' Ginwil, és a' Sakowicz.*

Azonban lehetséges, 's úgy tetszik, hihető is, hogy a' felvett Corvín mellékneve az említett Lengyel és Lithvániai familiáknak, melyek magokat a' Magyarországból Mazóviába 1224 körül átaljött Wratislauszhoz kapcsolják, később időkben támadott a' XV. és XVI. században igen gyakorversio in latinum által.

* Az hollós-gyűrűs czímert megtalálni két Németországi Bárói Nemzetségnél is: „*Historia Insignium Illustrum seu Operis Heraldici Pars Specialis. etc. Auctore Philippo Jacobo Spenero, editio secunda. Francofurti ad Moenum. 1717.*“ czímű munka' II K. LIX. Cap. 501. l. X § ez áll: „*Alius clypeus p. 11 (apud Fürst. Wapenb.) repraesentatur Baronum de Neuhauss in Greiffenfels. Cui quae incumbit media parmula cum majoris scuti laterculo secundo et tertio convenit: nam solo rubeo e sinistro capitis angulo ducta linea triangulum seu cuspis ex argento inducitur. In primo et quarto quadrante aureo seu auri-*

Mert Konrád Mazóviai Herczegnek 1224. költ említett Privilegiuma tulajdonképen a' Wratisslausznak adott helységekről szóló adománylevél mellyek közt egy Slepowronnak (fordítva Holló-falvának) neveztetik. Ezen helységről mind maga ez a' Wratisslausz, mind maradékai Slepowronius nevet vettek fel, 's tovább a' Corvinusz nevet 's később a' Corvinuszok' (Hunyadiak') hollós czímerét is.

Hogy végre a' mi Hunyadi Jánosunkra, Mátyás Királyunk' atyjára térjek, azt állítom, hogy azon különböző hírek közt, mellyek ezen hős' eredete felől elterjedtek, az, a' melly ötöt a' Zsigmond Király' 's tovább Császár' házasságon kívül nemzett fijának akarja tartatni, hitelt legkevesebbé érdemel.

Bizonyságot ezen vélekedésem' támogatására abban látszik találhatnom, hogy Hunyadi János azon felekezeti' részén állott, melly a' Magyar Koronát a' Lengyel Ulászlónak akarja nyújtatni, noha Zsigmondnak leánya, Erzsébet, Albert Királynak özvegye fiat szült vala. Ebben ő, mint természeti fija Zsigmondnak, igen hálátalanul fogott volna bánni; mellyet felőle, nemes lelkének annyi tettei után, feltenni nem lehet.

Egyéberánt azon időkben Királytól 's meg nem szentelt ágyból születni nem vala mocsok; következésképen nem látni-átal, hogy ezen eredet-

la seu corvus niger coronatus expansis alis rostro annulum gerens conspicitur.“ etc.

Lib. II. Cap. LXXXI. l. 524. 11 § pedig ezt olvasni: „*Schiferorum Baronum scutum est (conf. Sibmach. Wapenb. P. I. p. 36.) transverse sectum, inferiori parte rubea, in superiori autem consistit corvus niger rostro annulum aureum gestans.*“ etc.

Látsd, az első a' XIX, és az utolsót az XXI. Táblán lemetstve, ugyanazon Munkában. — A' Közlő.

tével Hunyadi János miért ne dicsekedett volna inkább.

'S osztán Zsigmond a' mí hősünket, ha ő neki magzatja volt volna, minden bizonnyal előbb vitte volna elő; előbb tetézte volna el birtokokkal, minthogy a' hős' vitézsége neki arra elég alkalmat nyújtott. Azonban ő Hunyadot csak 1419. nyerte, * 's csak 1439. neveztetett Albert Király által Erdélyi Vajdának.

De ezen gyanítás' helytelensége még világosabban kitetszik a' Zsigmond Király' és Hunyadi János életek' esztendejinek öszve hasonlításokból.

Az elsőbb élete' 18. dik évében 1386. jöve először Magyarországra, 's 1437. élete 70. dik esztendejében halt - meg.

Hunyadi János 1456. halt - meg 80 esztendőskorában, születése tehát 1376-ra esik, midőn Zsigmond Magyarországot nem is látta, 's nyolcz esztendőskisded lehetett.

A' mí hősünk tehát, midőn 1419. Hunyadot nyerte, már 43 esztendősk volt, Vajdává pedig 63. dik évében neveztetett, melly a' szerzemények' hosszabb útján, érdem és vitézség által, inkább vala elérhető.

A' mi végre a' Corvinusz nevet illeti, úgy vélekedem, hogy az az ő Hollós nevű ősi jószágának deákra lett fordításából eredett. De nem léphetek Kaprinainak állítására (Hist. Diplom. II. p. 565.) mintha az az ő fijának Királysága alatt csapodárságból történt volna; sőt azt lelem inkább hihetőnek, hogy János minekutána a' Czímerosztás Zsigmond alatt kezde közönségebb szokásba menni, (Palma Herald. II. 3. 4.) birtokába lépven Hollós nevű helységnek, hollót veve czímerül, 's az erről szólló diplomá-

ban deákosan Corvinusznak neveztetett; kivált hogy ekkor már Erdélyi Vajda volt. *

Ennek bizonyosságát feltalálhatni a' László által neki az ő nagy érdemei felől adott Oklevélben (Práy, Ann. III.) és azon másikban, melly által ő Beszterczei Gróffá neveztetett 1452.; melly alkalmatossággal (Thuróczi Chron. IV. és Bonfin Dec. III.) régibb hollós czímere egy fehér mezejű veres oroszlánnal, 's azon elsőséggel toldatott-meg, hogy veres pecséttel élhessen.

Azt vehetni inkább valónak, hogy az ő Római házból származtatása történt Mátyás Királynak hízelkedni-kívánó költeményből, a' mint azt Kaprinai, Práy és Baier gyanították.

Igen hihető tehát, hogy a' mí Hunyadink megszentelt 's nemes ágy' magzatja, és hogy Hollós falu ** Erdélynek és Oláhországnak szélein feküdt.

* De a' hollós czímer felől azt mondja az V. László által emlitett diplomája, hogy azt Hunyadnak Eleji (progenitor IBVS) is viselték. Melly hihetőbb, ha Wratislausz innen vitte Mazóviába a' hollós czímert 1220 táján. — Kazinczy.

** Cuspinian Hollósról semmit sem tudott, és tüvel találá a' dolgot, Hölönkét egyenesen Hunyadról származtatván: „est in ea (Transsilvania) oppidum Hunniad (Hunyad) loci natura munitissimum, unde Joannes pater divi Matthiae Regis oriundus fuit.“ Lásd, nála de Imperatoribus p. m. 482,

Mély igazságot éreztet velünk a' mi nagytudományú Kazinczyunk is, midőn így fest: „Azon gyönyörű völgyen, melly Szebentől, Hunyadon végig, Magyarország felé nyúl, egy más kised völgy nyílik, közel Dédácshez, dél felé, 's az viszen azon helyre, melly Nemzetünk előtt örökre szent marad, mert a' legtisztetesbb Magyarok (Hunyadi Székely Jánosnak) ősi örökje, 's a' mint ugyan én nagy meggyőződéssel hiszem, szülőhelye is volt — Vajda-Hunyadra.“ Lásd, Erdélyi Leveleiben, a' XVI. szám-alattinak kezdetén. — A' Közlő.

A' Histoire des Revolutions de Hongrie című munka, 's egy kised Németh Chronicon 1683. a' mí hősünk' atyjának egy Oláh-születésű Buthót nevez, anyjának egy fő születésű Görögnét, melly Fessler által is igaz gyanánt vétetett.

Nekem sem egyik sem másik nem látszik hihetőnek; mert ha Hunyadi János a' Görög Császari Háznak egyik lányától született volna, a' hízelkedők azt Mátyásnak uralkodása alatt sokat emlegették, 's elhittették volna.

Igen erős bizonyosság arra, hogy a' mí Hunyadiak nem vette eredetét egészen sötét házból, az én véleményem szerint abban fekszik, hogy ő a' nevezetes Nádornak, Szilágyinak * testvérét bírta házasságban, holott az ő párosodása nem akkor történt, a' midőn ő már fényes hivatalokban ragyogott, 's igen fogok örvedeni, ha Te olly nyomokra akadhattál, mellyek e' homályt eloszlatják.

Altaljában a' mí hazánk' történeteiben még sok felfejtést kívánó csomókra akadunk, mint pél-

* *Palatini Regni Hungariae Bello Paceque Clarissimi, e diversis Scriptoribus Patriis, Exteris, Diplomati-bus, aliisque Instrumentis literariis eruti. etc. Editio tertia. Tyrnaviae, 1760. című munka kihagyja Szilágyit a' Nádorok' sorából.*

Továbbá — *Vetus Catalogus Palatinorum Regni Hungariae. — Úgy Catalogus Palatinorum et Locumtenentium Regionum ex authenticis Documentis concinnatus. Corp. Jur. II Tom. végén, Szilágyi' Nádorságáról hallgatnak. —*

Hanem a' *Jur. Corp. I Tom. áll Szilágyinak, mint Gubernátornak, a' választott Kirdly Mátyás' nevében és személyében, a' SS. és RR. köz akarajokból, 1458. hozott egy Decretuma. — És hallgatással nem mellőzhetni, hogy Szilágyi az Erdélyi Vajdaságot is viselte, mingyárt Iktári Bethlen. Buthi Domokos után. — Lásd, Balia' Erd. Nemzeti Törvényei' I Részét, lap 186. — A' Közlő.*

dául, az a' kérdés, ha Péter Királyunk, Istvánnak követője, igazán Alemannusz volt e, vagy Olasz, 's fíja a' Velenczei Dózsénak, a' mint Fesslernek látszik.

A' már említett, Nürnbergben 1683. nyomtatott Német Chronicon szerint Hunyadi Jánosnak László és Mátyás fíján kívül, Beatrix leánya is volt; ki előbb Frangepan Bernhardhoz, 's ennek halála után György Brandenburg-Onolsbachi Fejedelemhez vala adva. * Kedves dolog volna tudni, ha ennek vannak e maradékai.

KRIEBEL JÁNOS.

* Kénytelen a' Közlő, a' Nürnbergi Chronicon' hibáját felfedezni, és a' dolog' valóságát hosszason úgy adnielő, az hogy azt a' diplomatikai-pontosságú Spiess „Aufklärungen in der Geschichte und Diplomatiek nevvü dolgozásában tudnunk hagyá, ki lap 90—91 így ír: „Beurkundete Nachricht von der Vermählung des Herrn Marggrafs Georg zu Brandenburg mit Beatrix verwittibten Herzogin von Liptau, gebahrner Gräfin von Frangepan.“

„Der Herr Marggraf Georg zu Brandenburg mit dem Beinamen der Fromme, hielte sich in seiner Jugend bei seiner Mutter Bruder dem König Wladislaus in Ungarn auf. Durch seine gute Aufführung erwarb er sich dieses Königs Gunst in dem vollkommensten Grad, dahero auch solcher stets darauf bedacht war, seines Neffen Glück zu befördern. Hiezu zeigte sich endlich eine sehr vortheilhafte Gelegenheit. Herzog Johann von Liptau ein Sohn Königs Matthias Corvinus aus dem Haus Hunyad starb bereits im Jahr 1504. Er hinterlies eine Gemahlin und zwei Kinder. Die Gemahlin war Beatrix eine Tochter Grafs Bernhard von Frangepan, ihr Sohn hies Christoph und ihre Tochter Elisabeth. Beide Kinder starben bald nach dem Vater, der Sohn aber eher als die Tochter, welche zwei Freyer hatte nemlich einen Sohn Stephani de Zapolya Namens Georg und einen gewissen Michael Paloczy. Keiner von beiden erhielt sie zur Gemahlin, denn ihr in der letzten Hälfte des Jahrs 1507 erfolgter Tod vernichtete diese Heiraths-

traktaten.* Nun war die Mutter *Beatrix* in dem alleinigen Besiz der von ihrem Gemahl hinterlassenen ansehnlichen Güter. König *Wladislaus* konnte keine bessere Gelegenheit mehr bekommen, seinen Liebling den Herrn *Marggraf Georg* glücklich zu machen, als durch eine eheliche Verbindung desselben mit dieser reichen und schönen Wittib. Er gab sich dahero alle Mühe, diese Absicht auszuführen, und war auch so glücklich, von der Herzogin *Beatrix* endlich das Jawort zu erhalten. Er benachrichtigte seinen Schwager den Herrn *Marggraf Friedrich*, *Marggrafs Georg* Vater, hievon mittelst eines in der Beylage I. befindlichen Schreibens d. d. *Prespurk* an aller heiligen tag (1. Nov.) 1508. Es wurden auch am nemlichen Tag besondere Ehepakten errichtet, vermög welcher *Marggraf Georg* am Fest der heiligen drei Könige folgenden Jahrs sich persönlich zu gedachter Herzogin hat begeben sollen, wobei aber zugleich festgesetzt worden ist, dass a) es dem Herrn *Marggraf Georg* nicht erlaubt seyn soll, die Güter der Herzogin zu veräußern, b) dass die Herzogin in *Ungarn* verbleiben dürfe, dass c) alle Diener der Herzogin dem *Marggrafen* den Eid der Treue eben so wohl als ihr selbst zu schwören gehalten seyn sollen, d) dass mehrgedachter Herzogin, für ihr eigenes dann ihres vorigen Gemahls und ihrer Kinder Seelen - Heil Vermächtnisse zu machen, unbenommen seyn soll, und dass endlich e) nach voraussetzung dieser Punkten die Ehe mit dem Herrn *Marggraf* sogleich vollzogen werden solle. Diese vom König bestätigte Ehepakten findet man gleichfalls in der Beylage N. II. Weil aber nachher eingesehen wurde, dass die auf den heiligen drei König tag bestimmte Zeit zum Vollzug der Ehe so wohl wegen einer dem Herrn *Marggraf Georg* zugestossenen Unpässlichkeit als wegen nöthiger Anwesenheit einiger Abgeordneten von Seiten seines Herrn Vaters zu kurz anberaunt gewesen, so schrieb der König an die Herzogin, und ersuchte sie um einen Aufschub von drei Wochen, nemlich bis auf den dritten Sonntag nach vorermeldten Fest, wel-

* Dies kann alles mit Urkunden aus dem Hochfürstl. geheimen Archiv zu *Plessenburg* bewiesen werden.

ches der 22. Jenner war. Der Brief ist datirt ex Thyrnavia feria III. proxima ante festum S. Thome apostoli. (19. Dec.) 1508. (S. Beylage III.) Inzwischen schickte Marggraf Georg in aller Eil seinen Hofmeister Philipp von Feilitzsch mit einem Schreiben d. d. Wien am dinstag nach Linhardi. (6. November.) dieses Jahrs an seinen Vater Marggraf Friedrich ab, und bat um eine Geldhülfe zu seiner bevorstehenden Vermählung, worinn ihm auch willfart und zugleich der Graf Albrecht von Hohenlohe mit noch etlichen Personen abgeordnet wurde, der Vermählung beizuwohnen. Sie wurde auch ohne Zweifel am 22. Jenner 1509. vollzogen. Am dritten Tag hernach nemlich an Pauli Bekehrung (25. Jenner) wurden obgedachte Ehepakten vom Königl. Hofgericht in der Feste Gywla bestättigt, und ist dieser Bestättigungsbrief in der Beylage N. IV. zu lesen. Hiemit schliessen sich die Akten in den Brandenburgischen Archiven, und es mangelt sogar die Nachricht, wann diese des Herrn Marggrafs Georg Gemahlin gestorben ist. So viel ist aber sicher, und kann mit Originalurkunden erwiesen werden, dass die Ehe von einer kurzen Dauer gewesen und die Frau Marggräfin Beatrix im Monath März. 1510. schon verstorben gewesen ist. Ich habe vermuthet, aus dem Closter Lepaglaw a, wo ihr erster Gemahl Herzog Johann von Liptau sammt dem Sohn Christoph begraben liegt, nähere Nachricht zu erlangen, aber auch daselbst weiss man weder das Jahr ihres Todes, noch den Ort ihrer Begräbnis. Wie unrichtig übrigens die Nachrichten unsrer Brandenburgischen Schriftsteller sowohl von der Geburt, als Vermählung, besonders aber vom Absterben der Frau Marggräfin Beatrix* sind, kann man finden, wenn man sich die Mühe geben will, sie alle nachzuschlagen.

* Rentschel im Brandenburgischen Stammbaum S. 93. Layritz im historisch-genealogischen Palm. Wald. S. 347. und von Lilien in divo Georgio Marggrafio Brandenburgico S. 57. machen sie zu einer Schwester des Ungarischen Königs Matthias, denen Hübner in seinen genealogischen Tabellen folgt. Ihre Vermählung setzen die meiste Brandenburgische Schriftsteller auf den heiligen drei König Tag. 1509, ihr Absterben aber alle ins Jahr 1524.

Itt következnek az I, II, III, IV. Beylagok, melyek' ldtása végett vdgyó Olvasóinkat Spiess' említett munkája' 92—96. lapjaira kellene (jegyzeteink' rövidítéséért) utasítanunk; de mivel azon hasznos könyv ritka kezeken forog, és Nemzeti Muzéumunkban 's más némelly nagy Könyvtárainkban nem találtatik, jónak, szükségesnek véljük, Hazánk' nagyérdemű Történet- és Régiségtudójának és Írójának, Horváth István Úrnak, velünk szívesen közlött példányából a' Beylagokat ide tenni.

Beylage I.

Schreiben Königs Ladislaus zu Ungern und Böhmen an Marggraf Friedrich zu Brandenburg, kraft dessen ersterer letzterem die auf den künftigen Obersttag anberaumte Vermählung Marggrafs Georg (Marggrafs Friedrich Sohns) zu wissen macht und zugleich um eine Abordnung hiezu ansuchet.

d. d. Prespurk an aller heiligen tag (1. November)

*ao. 1508. **

Wir Wladislaus von gottes genoden zu Hungern Behem etc. kunig, Marggraue zu Merhern etc. Embieten dem Hochgebornen fursten, herren Fridrichen n Marggrauen zu Brandenburg, zu Stetin Pomern Herzogen, unnd fursten zu Ruegen etc. vnserem liebenn schwager vnd frundt, vnser lieb fruntschaft vnd alles gut. Hochgeborner furst vnd lieber schwager. Nachdem vns ewer lieb den Hochgebornen fursten vnnser beder lieben Sone, herrn Jorgen Marggrauen zu Brandenburg etc. auff vnser beger

* Dieses Schreiben ist neuerlich in von Falkenstein Antiquit. Nordgav. Codice diplomat. oder den IV. Theil S. 448 folg. abgedruckt worden, aber nicht ächt.

und erfordern in dinst an vnser koniglichen hofe zugeschickt
 habt, der danne gutwillig die zeit lang, So er bey vns ge-
 wesen ist, zu gefallen gedient hat. Weil wir nu im der-
 halben auch als vnserem gesipten freund vnd Sonn mit son-
 deren gnaden vnd allem guten zuthun genaigt sindt, Ine
 mit einer vormahlung in ansehung seines furstlichen sthnds
 vnd herkomens genediglich zu versehen, Nemlich gen der
 Hochgebornen furstin Beatrix Greuin von Frangepan
 vnd weilend des Hochgebornen fursten Hansen herzog-
 zu Liptaw verlassene witib etc. darauff wir danne aus be-
 weglicher vrsach, der sachen allenthalben zu gut, gemel-
 ter Herzogin schriftlich des antwort geben haben lassen,
 die dann endlich darauff gestellt, das wir vns vnser vnd
 ewer lieb Sone hierinnen der vermahlung halben genczlich
 mechtigen, vnd beder vnser Sone zu entlicher ferner be-
 schlusung des hayrats halb auff der heiligen dreyer könig
 tag schirst kunftig zu ir der herzogin schicken wollen, al-
 da die vermahelschaft nach kristenlicher heiliger ordnung,
 Wie sich geburt, zubeschliessen. So nu die Zeit etwas
 kurz ist, wie ewr lieb zu gedencken hat, deshalb die
 nothdurfft erfodern wil, die geschickten botschaften, mit
 ewr lieb gemutes vnd willens, zu furdrung der sach zeit-
 lich vnuerlenget abzufertigen, In bedacht vnser kuniglichen
 zuschreibens, das danne dem ganzem haws Brandenburg
 etc. etc. vil nucz vnd ere daraus entsthteen mög, des wir
 aus kuniglicher tugend, damit wir dem genaigt sind, mit
 allen genaden gern erscheinen vnd erspriessen woltenn,
 Wir dannocht ewr lieb gradiger und gutter meynung vn-
 entdeckt nicht lassen, Geben zu prespurk an aller heiligen
 tag Anno etc. xv^c viij^o Regnorum autem nostrorum Hunga-
 rie xviii^o Bohemie vero Tricesimo sex.

Wladislaus Rex
 manu pp. Jst.

A u f s c h r i f t.

Der Hochgebornen Furstin Frawen Sophia geborn
 von kuniglichem Stamb zu Polan, Marggrauin zu
 Brandenburg zu Stetin pommern etc. hertzogein
 Burggrafin zu Nörmberg vnd Furstin zu Rugen,
 vnnsers liebsten Swester. *

* Diese Aufschrift findet sich eben so auf dem Original,
 sollte aber eigentlich an den Herrn Marggraf Frie-
 drich und nicht an seine Gemahlin gerichtet seyn.

Beylage II.

Contractus matrimonii inter illustrissimum dominum Georgium marchionem Brandenburgensem et inter illustrissimam dominam Beatricem de Frangepanibus, illustrissimi quondam Domini Iohannis Corvini Liptoviae Ducis etc. relictam, confirmatus per Wladislaum Regem Hungariae.

*d. d. Posonii in festo omnium sanctorum, (den 1. November.)
ao. 1508. **

Nos Wladislaus dei gratia Hungarie Bohemie etc. Rex, Marchio moraviensis, Memorie commendamus tenore presentium, significantes, quibus expedit, universis, Quod quia illustrissima domina Beatrix de Frangepanibus, Illustrissimi quondam domini Iohannis Corvini Liptovie ducis ac Regnorum nostrorum dalmatie, Croatiae et Sclauonie Bani etc. relictæ ad sepißimas requisitiones et commissiones nostras proprias animum suum ad id inclinavit, Quod Illustrissimum principem dominum Georgium Marchionem Brandenburgensem, fratrem nostrum charissimum, sibi pro vero et legitimo marito et conthorali, iuxta ritum sancte Romane ecclesie, elegit et assumsit, ab hoc nos volentes eandem Illustrissimam dominam Beatricem de et super consumatione matrimonii inter ipsum Illustrissimum dominum Georgium fratrem nostrum charissimum ab una ac prefatam Illustrissimam dominam Beatricem partibus ab altera fieri certiores reddere; Promittimus in verbo nostro regio, Quod prefatum dominum Georgium Marchionem fratrem nostrum ad festum Epiphaniarum domini proxime venturum personaliter ad ipsam illustrissimam dominam Beatricem ducissam transmittere, articulosque infra scriptos per eundem Dominum Georgium Marchionem firmiter observari facere volumus, Inprimis ut Illustrissimus dominus Georgius Marchio Bona Illustrissime domine Beatricis ducisse nemini vendere, nec eandem Illustrissi.

** Diesen Contract findet man auch in von Falkenstein Antiquitat. Nordgav. Codice diplomat. oder dem 4. Theil. S. 459 wiewohl sehr fehlerhaft.*

mam dominam preter voluntatem suam de Regnis Hungarie extraducere possit neque valeat, Item Quod universi Castellani ac quorumvis ciuitatum et oppidorum Illustrissime domine Beatricis ducisse tam ipsi Illustrissimo domino Georgio marchioni quam etiam ipsi domine Beatrici eque ad tenendam et firmiter obseruandam fidelitatem Iuramentum praestare debeant, Item vt prelibata Illustrissima domina Beatrix ducissa habeat liberam potestatis facultatem de bonis premisis pro refrigerio animarum Illustrissimi quondam ducis et liberorum suorum ac sue ecclesiis, orphanis, vel quibus maluerit aut exigentibus fidelium familiarium suorum serviciis, libere donare possit et valeat id, quod licitum est, Et tandem matrimonium cum eadem domina Beatrice plenarie et cum effectum contrahere et consummare debebit et tenebitur. In cuius rei fidem et testimonium presentes litteras nostras fieri et sigilli nostri appensione una cum proprie manus subscriptione muniri precepimus. Datum Posonii in festo omnium sanctorum Anno domini Millesimo Quingentesimo octauo Regnorum autem nostrorum Hungarie decimo nono, Bohemie uero Tricesimo octauo,

*Wladislaus Rex
manu ssi. pp.*

Beylage III.

Litterae Wladislai Hungariae et Bohemiae Regis ad Beatricem relictam ducis Iohannis Corvini, quibus celebratio sollemnis matrimonii, Domini Georgii Marchionis Brandenburg. cum praefata ducissa ad Dominicam III. post festum Epiphaniarum differtur.

d. d. ex Thyrnavia feria III. prox. ante festum S. Thome apostoli (19. Dec.) ao. 1508.

Wladislaus dei gracia Rex Hungarie et Bohemie etc.

Illustris domina, nobis sincere dilecta. Quamvis ita prius fuerat conclusum, vt Illustris dominus Georgius Marchio Brandenburgensis, Consanguineus et nepos noster carissimus, debebat isthic pro negociis vobis optime notis in die Epiphaniarum Domini iam venturo constitui, sed ex quo ipse est adhuc aliquantisper debilis, neque amici sui, quos ad eiusmodi gaudium et solennitatem inuitauerat,

adhuc venere, idcirco necessarium est, ut talis solennitatis celebratio ad Dominicam terciam post festum Epiphaniarum domini proximo venturum differatur, et tunc deo propicio ad eum dominicum diem, qui tertius post predictum festum erit, Illustris dominacio sua omnino et infallanter diuina suffragante clemencia illico personaliter conuocacione, prius enim propter causas iam enarratas fieri non poterit. Ex Thyraua feria tertia proxima ante festum sancti Thome apostoli Anno domini Millesimo Quingentesimo octauo.

*Wladislaus Rex
manu propria subscripsit.*

I n s c r i p t i o.

*Illustre Domine Beatrici Ducisse, relictæ
Illustris quondam Ducis Corvini etc.,
nobis sincere dilectæ.*

B e y l a g e IV.

Litterae Comitæ Petri, comitis de S. Georgio et de Bozyn etc. super matrimonio inter dominum Georgium Marchionem Brandenburgicum et dominam Beatricem de Frangepanibus, iuxta ritum Romanæ ecclesiæ contracto.

d. d. in castro Gywla in festo conversionis Pauli (25. Ianuar.) ao. 1509.

Nos comes Petrus Comes de Sancto Georgio et de Bozyn, Iudex curiæ Serenissimi Principis domini Wladislai dei gracia Regis Hungariæ et Bohemiæ etc. nec non Wayuoda Transylvanus et Siclorum comes. Memoriæ commendamus Tenore presentium significantes, quibus expedit, vniuersis, quod Illustrissimus dominus Georgius Marchio Brandenburgensis ac prefati domini nostri Regis Nepos ab vna, nec non Illustrissima Domina Beatrix de Frangepanibus, Illustris quondam domini Iohannis Corvini ducis Lyptouie ac Regnorum Dalmaciæ Croaciæ et Sclauoniæ Bani etc. Relicta, ab alia partibus, coram nobis personaliter constituti, per eundem dominum Georgium marchionem sponte libereque confessum extitit pariter et

relatum in hunc modum, quod, cum prefata domina Beatrix ad sepiissimas Requisitiones dicti domini nostri Regis ipsum dominum Georgium Marchionem sibi pro vero et legitimo domino marito et conthorali Iuxta Ritum Sancte Romanae Ecclesie elegisset et assumpsisset, ob hoc Idem dominus Georgius Marchio, volens eandem dominam Beatricem de et super conseruatione matrimonii, inter ipsum dominum Georgium marchionem ab una ac predictam dominam Beatricem partibus ex altera, modo antelato contracti atque Ratificati, cerciorem Reddere, articulos infrascriptos firmiter observare decrevisset statuissetque et proposuisset, prout nostri decreuit, statuit et proposuit in presencia, Imprimis ut ipse Illustrissimus dominus Georgius Marchio Bona eiusdem Illustrissime Domine Beatricis ducisse nemini vendere, nec eandem Illustrissimam dominam preter voluntatem suam de Regnis Hungarie extraducere posset neque valeret; Item, quod vniuersi castellani castrorum fortalitorumque ac quarumuis ciuitatum et opidorum predictae Illustrissime domine Beatricis ducisse, tam ipsi domino Georgio marchioni, quam eciam eidem domine Beatrici eque ad tenendam fidelitatem iuramentum prestare deberent; Item ut prelibata Illustrissima domina Beatrix haberet liberam potestatis facultatem de bonis premissis pro refrigerio animarum prefati quondam domini ducis ac liberorum suorum nec non sue, Ecclesiis, orphanis, vel quibus maluerit, aut exigendis fidelium familiarium suorum seruiciis, donare et conferre, hoc tamen cum consilio et voluntate ipsius domini marchionis fieri debet. Harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Datum In castro Gyula in festo conuersionis Beati Pauli apostoli anno domini Millesimo quingentesimo nono.

A' Diplomatikában jártosok' megnyúgtatdsokért, köztelstetünk megjegyezni, hogy az I számalatti német diplomdt latin betűkkel mirakatánk-ki, el akarván ott is hártani munkánktól a' tarkaságot.
